

Heliga Familjens fest 2021

Den helige påven Leo den store inleder en julpredikan på detta sätt: ”Vår Frälsare är född idag, mina älskade, låt oss vara glada! Det finns ingen plats för dysterhet på livets födelsedag. Nu är dödsskräcken förbi, nu när glädjen över den utlovade evigheten blir ingjuten i oss”. Det är denna julglädje som måste bli kvar i oss och förstärkas när vi idag får fira den heliga familjens fest. När Gud blir människa föds han in i en mänsklig familj. Han vill visa oss att vi människor alltid är gemenskapsvarelser. Vi behöver alla få växa upp och mogna tillsammans. Vi är inte individualister utan kallade att leva tillsammans med andra. Varje familj är kallad att återspegla något av den kärlek, glädje och frid som den heliga familjen utstrålar. Varje jul på nytt får familjerna befästas i sin kallelse att efterlikna det liv som Jesus fick leva tillsammans med Maria och Josef. Det är en stor hjälp för varje familj att spegla sig i den heliga familjens liv. Hela kyrkan borde också vara en familj som har sina rötter och sin förebild i den heliga familjen.

”I den heliga familjen har du givit oss ett föredöme. Låt vårt liv tillsammans mogna i kärlek och enhet och fortsätta i vårt eviga hem”, så bad vi i dagens kollektbön. Familjelivet är en slags förberedelse till det eviga livet. Familjens hem, där man lever tillsammans i ömsesidig kärlek, skall återspegla vårt eviga hem i Guds härlighet. Familjen blir nästan som ett sakrament på Guds eviga liv som vi är kallade att få del av. Det svindlar för tanken när vi ser på familjen på detta sätt. Hur kan en vanlig familj idag återspegla detta ideal? Samtidigt är det viktigt att begrunda att det liv som familjen i Nasaret levde var ett ganska vanligt och alldagligt liv. Säkert var det ofta slitsamt för Maria och Josef, som levde ett enkelt liv utan överflöd och bekvämligheter.

Den ömsesidiga kärleken och troheten till Guds heliga bud och Israels traditioner förenade denna judiska familj till ett. Jesus blev omskuren strax efter sin födelse som traditionen föreskrev. ”Hans föräldrar brukade varje år bege sig till Jerusalem vid påskhögtiden” (Luk 2:41). Den tolvårige Jesus rymde från sina föräldrar och dröjde sig kvar i Jerusalem. Det var mer än ett vanligt tonårsproblem, även om det också pekar på den frigörelseprocess som alla ungdomar måste gå igenom på ett eller annat sätt. Jesus bekänner att han i första hand tillhör sin himmelske Fader: ”Visste ni inte att jag måste vara hos min fader? Men de förstod inte vad han menade med sina ord” (Luk 2:49-50). Här får vi en djup inblick i Jesu innersta verklighet och mysterium. Jesus är människa i ordets fulla mening, men också sann Gud, född av Fadern av all evighet. Det är denna djupa förening med Fadern som är själva livsnerven i hans innersta mysterium. Samtidigt är han en vanlig ung människa som lever tillsammans med Maria och Josef i en till synes vanlig, normal familj. ”Han lydde dem i allt. Hans mor bevarade allt detta i sitt hjärta”

(Luk 2:51). Jungfru Maria begrundar i sitt hjärta det djupa mysterium som döljs i hennes älskade sons innersta. Han som utåt sett var en vanlig tonårskille som rymt hemifrån är samtidigt Gud av Gud, ljus av ljus.

”Jesus blev äldre och visare och vann Guds och människors välbehag” (Luk 2:52). Jesus var sann människa och som sådan måste han mogna och växa till sig både på det yttre och inre planet. Som alla människor behövde han ett sammanhang, sin familj, där man tillsammans kan mogna och utveckla sig. Vi människor är gemenskapsvarelser snarare än individualister. Vi behöver varandra för att bli vad vi är menade att bli. Familjen är avsedd att vara den grogrund där vi får växa upp till harmoniska och osjälviska människor som vill älska och stödja varandra. Hela samhället är beroende av att familjerna kan vara en sådan fruktbar grogrund. Det är en av samtidens största tragedier att många familjer inte fungerar på detta sätt. Man säger att 90 % av de killar som hamnar i våra fängelser inte har haft en god far eller helt saknat en far. Vi ser också att de flesta våldsbrott begås av människor som lever tillsammans. Därför är det föredöme som den heliga familjen är och måste få vara lika viktigt, ja, ännu viktigare i vår tid.

”Vilken kärlek har inte Fadern skänkt oss när vi får heta Guds barn. Det är vi” (1 Joh 3:1). Som kristna får vi alltid tillhöra Guds familj. Vi är Faderns älskade barn i Jesus Kristus. Även om vi har oturen att växa upp i en sårad eller dysfunktionell familj har vi fått den stora nåden att få vara Guds adopterade barn – som teologin säger. Här på jorden är ingenting fullkomligt. Varje familj har sina svårigheter, sina sår, sina tillkortakommanden. Inga föräldrar lyckas till 100 %. Inga barn är helt idealiska. När vi lever tillsammans som människor kommer vi alltid att såra varandra. Vi behöver alltid Guds nåd och kärlek för att reda upp våra inbördes svårigheter och problem. En familj måste alltid lita på Guds nåd och förlåtelse för att fungera och rätta till det som gått snett. Utan denna Guds hjälp kan ett familjeliv bli väldigt olyckligt. I vår tid ser vi hur många författare beskriver hur illa de har behandlats av sina föräldrar, även om det har rört sig om kända och väl respekterade personer. Återigen ser vi behovet av den heliga familjen som förebild. Många av samhällets största problem beror på att familjerna inte alltid fungerar som en grogrund, där barnen kan växa upp och mogna till kärleksfulla och goda människor.

Ändå måste vi alltid bevara hoppet. Guds nåd och kärlek kan alltid få sista ordet. Även den som aldrig fått familjens hjälp att mogna kan få Guds hjälp att hantera sin svårighet. Vi tillhör Gud på ett ännu djupare plan än vi tillhör vår familj. ”Världen känner oss inte, därför att den aldrig har lärt känna honom. Mina kära, nu är vi Guds barn...när han uppenbarar sig kommer vi att bli lika honom, ty då får vi se honom sådan han är” (1 Joh 3:1-2). Så stor kärlek har Gud till oss.

